

15 - 19 juni 2020

Gastvrij

Het thema van deze week lijkt op het eerste oog erg in tegenspraak met het "nieuwe normaal", waar we allemaal aan moeten wennen. Op terrasjes, op school en zelfs bij een demonstratie moet iedereen anderhalve meter afstand houden. Is dat niet heel erg koud en kil en ongastvrij? Het is de vraag! Kun je ook op afstand gastvrij zijn? Kun je ook op andere, creatieve manieren vriendelijkheid tonen en met anderen meeleven? Of is het de enige mogelijkheid om je maar niet al teveel aan de voorschriften te houden, zoals de kleermaker in Ethiopië?

God,
als het ongemakkelijk voelt
wanneer je soms met een boog
om iemand heen moet lopen,
steun ons dan met de gedachte
dat je daarmee juist iets goeds
doet en aan een ander denkt.

Als we ons afgewezen voelen
wanneer anderen afstand bewaren
of ons zelfs tegenhouden,
troost ons dan met de gedachte
dat dit niet gebeurt omdat ze ons
stom vinden of niet mogen.

Help ons bij het vinden van
nieuwe manieren om hartelijkheid
en medeleven over te brengen,
nu een troostende arm,
of knuffel of schouderklopje
niet meer vanzelfsprekend zijn.

Gastvrij op afstand

Echte gastvrijheid zit niet in de vorm,
maar in de bedoeling erachter.

Vind jij het leuk om mensen om je heen te hebben, vrienden of familie bij je thuis? Dan is 'gastvrijheid' één van jouw eigenschappen. In de horeca gebruiken ze daar het woord *hospitality* voor. Medewerkers geven bezoekers het gevoel dat ze welkom zijn. Dat geldt niet alleen bij een bedrijf. Als gasten thuis of klasgenoten in de pauze zich welkom voelen bij jou, dan is dat ook *hospitality*. Maar bestaat *hospitality* wel in coronatijd? De gastvrouw pakt de jas van een restaurantbezoeker niet aan. Je oma mag je geen kus geven als ze komt. En op school is een klopje op de schouder er ook niet bij. Hoe gastvrij kunnen we nog zijn? Op de hotelschool leren ze dat het bij *hospitality* gaat om aandacht geven. Ook zonder hand of hug merkt iemand of je blij bent dat zij er is, door hoe je haar begroet en aankijkt. Aandacht geven kan óók op anderhalve meter. Als je met een boog om iemand heen loopt, is er toch contact als je vriendelijk knikt. Zelfs digitaal kun je gastvrij zijn: ben jij meer van het inviten of van het blokken? Echte gastvrijheid zit niet in de vorm, maar in de bedoeling erachter. Paulus, een volgeling van Jezus, schreef in brieven hoe je als christen moet leven. Een van zijn aanwijzingen is: *Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen*. Gelovigen ervaren Gods aandacht voor mensen. Dat helpt hen om ook zelf vriendelijk te zijn. Mooi toch, als mensen zó over je praten: 'Dat is een vriendelijk mens, je kan altijd bij hem terecht! Ook al blijft hij op anderhalve meter, je voelt geen afstand!'

Corinne Kat

Citaat: Filippenzen 4:5a De Nieuwe Bijbelvertaling

Vragen*

- ▶ *Komen er nog wel mensen bij jou thuis op bezoek? Is dat anders geworden in de coronatijd?*
- ▶ *Wat is er veranderd en hoe vind je dat?*

Vragen***

- ▶ *Wat heeft vriendelijkheid met gastvrijheid te maken?*
- ▶ *Vind jij jezelf vriendelijk? Waar blijkt dat uit?*
- ▶ *Kun je digitaal gastvrij zijn? Hoe doe je dat?*

De gewone Oase en de specials kunt ook vinden en delen met collega's, vrienden en ouders op: [ISSUU.com](https://www.issuu.com). Zoek op Oase.

Samen eten

Gastvrijheid is in Ethiopië een belangrijke traditie. Maar kan dat nu wel in coronatijd?

Vlakbij mijn hotel in Addis Abeba, zit er altijd buiten onder een zeil een oude kleermaker op klanten te wachten. Hij heeft een ouderwetse Singer trapnaaimachine. Zo nu en dan breng ik hem wat om te repareren en dan gaat hij gelijk aan de slag. Hij is altijd erg vriendelijk. Als ik langsloop in zijn middagpauze, zit hij te eten samen met enkele andere oude mannetjes. Met z'n allen rond een platte schaal met daarop het Ethiopische eten. Ethiopiërs zijn erg gastvrij, dus hij gebaart dat ik mee moet komen eten. Dan aarzelt hij. Ik zie aan zijn gezicht dat hij twee dingen tegen elkaar afweegt: de traditionele gastvrijheid, maar ook de alarmerende berichten over het coronavirus en dat je afstand moet houden van anderen, vooral van buitenlanders! Hij kijkt de andere mannen aan. Eén van hen zegt iets wat ik niet versta, maar het is blijkbaar positief. Want iedereen knikt en hij wenkt mij opnieuw. Even later zit ik tussen hen in te genieten van enjera, de heerlijke Ethiopische zure pannenkoeken, met saus. De kleermaker knikt naar mij met een grote glimlach. Ik glimlach terug. Gastvrijheid was toch even belangrijker dan de waarschuwingen.

Henok Evertsz

- ▶ *Heeft de oude kleermaker de juiste keus gemaakt?*

Corona-diploma

Ondanks alle beperkingen en een verval-
len examenreis moeten we er toch maar
het beste van maken.

Het examenjaar zit erop! De vlaggen hangen uit en de meeste examenkandidaten van dit jaar kunnen later aan hun kleinkinderen vertellen dat zij hun diploma kregen zonder het beruchte landelijke examen te hebben gemaakt.

Een historisch moment dus.

Alleen: het betekent ook dat de geliefde examenreis dit jaar niet doorgaat. De hele wereld zit in matige tot hevige lockdown en de regering vraagt mensen liever niet het land te verlaten en zo de pandemie in te dammen.

'But live still goes on,' zong Freddie Mercury in het liedje *I want to break free*. Steeds meer mensen laten zien met creatieve manieren dat het mogelijk is om dat vrije gevoel te ervaren, ook terwijl alles op slot zit. We maken er dus maar het beste van!

Fleur, 19 jaar

© Tamara Knodel | Dreamstime.com

Hoe dan wel?

Hoe je iemand begroet, ligt eraan. Je moeder krijgt een knuffel. Je docent krijgt alleen een 'hoi' als je hem of haar al begroet. En wat doe je met je vrienden? 'Vroeger' gaf je ze misschien een high five of een hug. Maar dat moet je nog even uitstellen.

Het is wel raar hoe snel onze manier van begroeten veranderd is. Een hand geven aan iemand die je niet zo goed kent, drie zoenen aan je favoriete tante – het was heel normaal. Ook al was het soms erg ongemakkelijk. Want sommige mensen gaven toch maar één zoen. Of twee. En aan welke kant moet je beginnen? Soms stond je met een uitgestoken hand, terwijl een ander daar niet op reageerde...

Maar nu dan? We moeten nog altijd anderhalve meter afstand houden. Tik je elkaars voet even aan? Of maak je een kleine buiging? Sta je wat onhandig te wiebelen en roep je: 'Gek hè, dit?' Maak je een hartjesgebaar? Hoe maak je nu het verschil in een begroeting van een vreemde en het weerzien met je aller dierbaarste vriend of je oma?

Vragen

- ▶ *Op welke manier begroet jij nu je vrienden?*
- ▶ *Hoe begroet je vreemde mensen aan wie je je moet voorstellen?*
- ▶ *Begroet je nu iedereen op dezelfde manier? Hoe kun je verschil laten merken tussen het begroeten van een vreemde en iemand die je heel vertrouwd is?*

Opdracht

- ▶ *Kijk naar het liedje van het Yentl & de Boer over het nieuwe begroeten. Wat spreekt je hierin aan?*
Link: <https://youtu.be/i87RfJa8raq>

Toelichting voor de docent

- ▶ *Heb je de klas voor je? Lees dan de tekst en bespreek de vragen.*
- ▶ *Is je klas online? Stuur hen de tekst dan toe. Vraag hen om het liedje van Yentl & de Boer te bekijken en bespreek de vragen via Teams (of welk medium je daar ook voor gebruikt).*

#Wees welkom

De oproep aan het kabinet om 500 kwetsbare en alleenstaande kinderen uit de overvolle vluchtelingenkampen in Griekenland in Nederland op te nemen krijgt meer en meer steun.

Vorige week was er in Haarlem een demonstratie tegen het kabinet en vóór het opnemen van de 500 kinderen, die gevlucht zijn, geen ouders meer hebben en in erbarmelijke omstandigheden in de kampen in Griekenland verblijven. Josine Nolet is een van de organisatoren van de demonstratie: "Wij willen laten zien aan ons kabinet dat wij als burgers heel erg ontevreden zijn met het besluit om geen alleenstaande kind-
vluchtelingen op te nemen. En in plaats daarvan een zak geld te gaan uitdelen en te zeggen 'we helpen jullie wel', maar hou probleem het wel dáár..."

De demonstranten willen de kinderen wel opnemen in de Nederlandse samenleving onder het motto #Wees Welkom #500 kinderen.

Elke week gaan de demonstranten een menselijke keten vormen in de stad. Haarlem is een van de 100 gemeenten die het kabinet oproepen de kinderen wel op te nemen. In Haarlem hopen ze dat zich meer en meer gemeenten aansluiten. Ondanks coronatijd heeft de gemeente Haarlem toestemming gegeven om te demonstreren, netjes allemaal op anderhalve meter afstand. Bijzonder om te zien hoe netjes dat gaat. En ze willen doorgaan "tot het kabinet het besluit herzielt."

Vragen

- ▶ *Is dit een goede en gastvrije actie?*
- ▶ *Waarom wil het kabinet alleen helpen met geld?*
- ▶ *Waarom zijn er hoe langer hoe meer gemeenten die meedoen met deze actie?*

Opdracht

- ▶ *Kijk het filmpje: <https://www.nhnieuws.nl/nieuws/267615/>*
- ▶ *Ga na welke organisaties de actie #500kinderen hebben opgezet en wat hun argumenten zijn om de kinderen op te nemen.*

Niet welkom

De klas van mevrouw Bergman volgt weer lessen op school. En er kan ook weer in de tuin gewerkt worden.

'Kijk eens even wat een prachten,' zegt meneer de Ruiter. Hij heeft een paar rode bietjes uit de grond getrokken.

'We gaan oogsten, jongens,' zegt meneer de Ruiter blij. 'En lekker eten!'

'Ik hoef dat geloof ik niet,' zegt Indi.

'Waarom niet?' vraagt meneer de Ruiter.

'Nou, het is vies,' zegt Indi. 'Zo gewoon uit de grond!'

'Kijk eens' zegt William, 'dát is een dikke worm.' Langzaam kronkelt en glibbert een grote regenworm uit de grond omhoog.

'Bah,' griezelt Indi. 'Die worm heeft vast aan die bietjes gelikt.'

Meneer de Ruiter schiet in de lach.

'Dat is toch goor!' zegt Indi. 'Dat ga je dan toch niet eten!'

'En deze slak,' wijst Ceren, 'waar zou die gepoept hebben?'

'Hou op!' zegt Indi. 'Vind jij dat dan niet vies?'

'Die beestjes horen er allemaal bij in de natuur,' zegt meneer de Ruiter.

'Ik wil alleen natuur zonder al die engers,' zegt Indi.

Hilde van Halm

Weer wat gastvrij

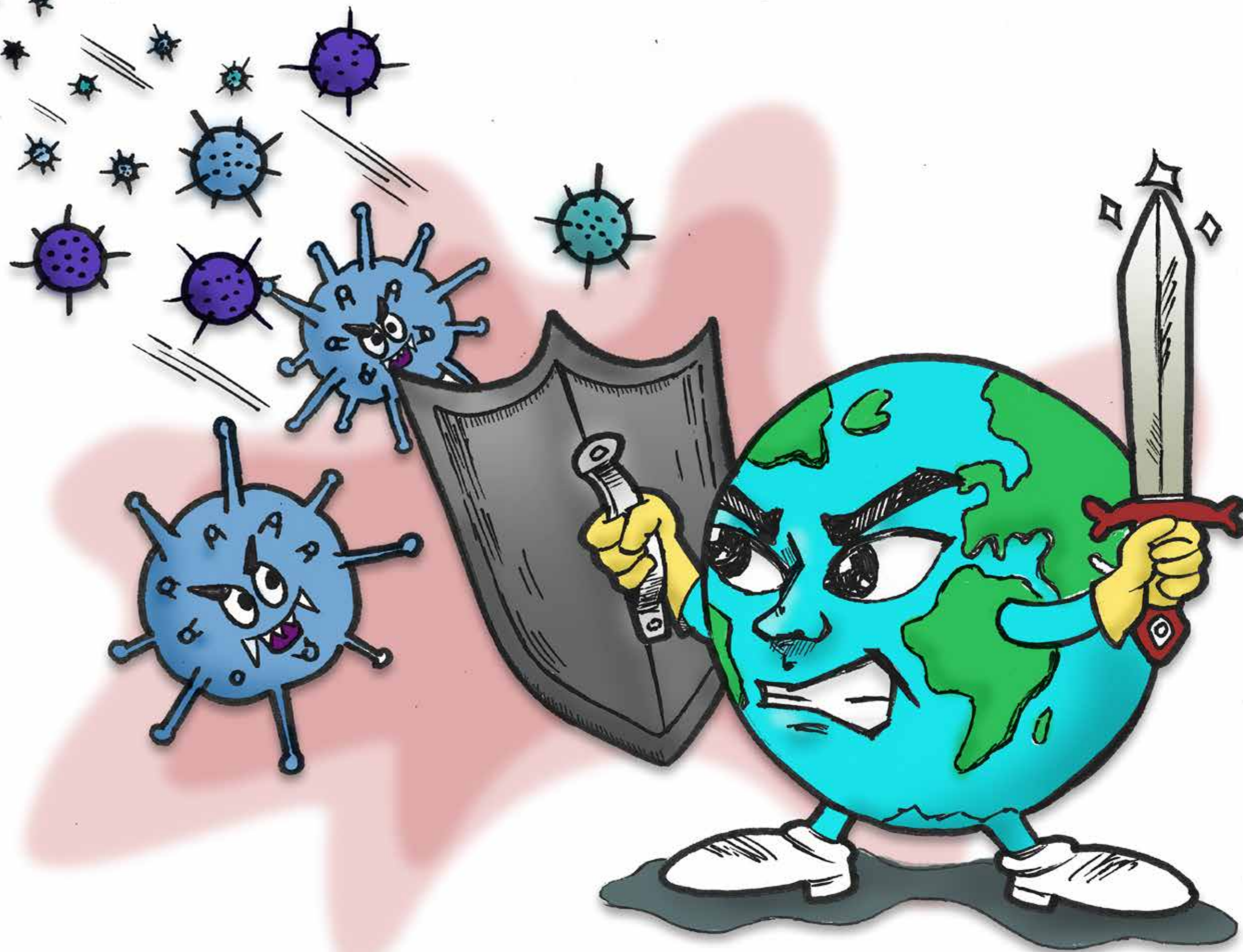
We krijgen zelf steeds meer bewegingsvrijheid en kunnen dan voor anderen ook weer gastvrij zijn.

Een lange tijd mochten we niet bij elkaar op bezoek door corona. Gelukkig gaat Nederland nu steeds meer open. De sportscholen en cafe's mogen ook weer open, maar wel met een beperkt aantal mensen en anderhalve meter afstand.

Ook thuis mogen we weer vrienden en familie uitnodigen, als het er niet teveel zijn en iedereen afstand houdt natuurlijk. We kunnen dus steeds weer wat gastvrij zijn voor anderen. Ik vind dit heel erg fijn, omdat ik nu ook weer met vriendinnen kan afspreken!

Aukje, 13 jaar

- ▶ *Vind je het ook een opluchting dat je weer wat normaler met elkaar kunt omgaan of blijft het lastig met die anderhalve meter afstand?*

ILLUSTRATIE: © Springdt313 | Dreamstime.com

Een ongewenste gast

Het virus dat corona heet heeft ons totaal verrast. Het drong ons leven binnen als ongewenste gast. Dat mensen tegen wil en dank zijn gastheer kunnen zijn, dat voelt benauwd, dat wil je niet. Dat is voor niemand fijn.

Dat virus met die mooie naam trok zich daar niks van aan. Dus is de wereld plotseling compleet op slot gegaan. Zo gingen alle grenzen dicht en afstand houden moest. En niemand mocht het huis nog uit bij niezen, koorts of hoest.

Geen knuffels meer, en zelfs geen hand, dat klinkt niet erg gastvrij. Dat gaat toch echt wel wringen in een open maatschappij. Elkaar ontwijken is niet fijn en het voelt koud en kil wanneer je niet naar binnen mag waar jij naar binnen wil.

Toch dwingt het virus ons ertoe. Het is een goed besluit. Zo werken we met man en macht die gast de wereld uit. Dus zeggen we voor even de festivals vaarwel. En die begroeting met een hug komt later dan weer wel.

Greet Brokerhof-van der Waa